

Решение № 60027

Номер 60027

Година 01.03.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 01.12

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440100465

по описа за

2019

година

Ищците М. К. М. от гр.П и В. Б. С. от гр.П са предявили обективно и субективно съединени иски, от които:

- иск с правно основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, с който искат да бъде установено по отношение на ответниците К. Р. М., Е. Р. Р., Р. Р. Б. и В. С. Б., че към момента на влизане в сила на кадастралната карта на с. Ч, одобрена със Заповед № РД-18-52/27.08.2010 година на изп. директор на АГКК гр. София, са били собственици, съответно М. М. на 1/8 ид. част и В. С. на основание давностно владение, регулация, дарение, наследство и покупко-продажба на 1/12 ид. част от поземлен имот с идентификатор **** по КККР на с. Ч, общинаС (целият с площ от 305 кв.м.), с граници: № ****, № **** и № ****, която площ е предадена по силата дворищно-регулационния план на с. Ч към имот пл. №****, образуващ УПИ****, кв. 17, идентичен с поземлен имот с идентификатор № **** по КККР на с. Ч, както и че по отношение на този имот е допусната грешка и непълнота в кадастралната карта и кадастралните регистри, тъй като не е нанесен като част от поземлен имот с идентификатор **** по КККР на с. Ч, общинаС;

- иск с правно основание чл. 108 ЗС, с който се иска да бъде установено по отношение на ответницата В. С. Б., че към момента на предявяване на исковата молба ищците са собственици на реално обособена част с площ от 110 кв.м. от поземлен имот с идентификатор **** по КККР на С. общинаС (целият с площ от 305 кв.м.), с граници: ****, **** и ****, която площ е предадена по силата дворищно-регулационния план на с. Ч към имот пл. №****, образуващ УПИ****, кв. 17, идентичен с поземлен имот с идентификатор **** по КККР на с. Ч, при права 1/8 ид. част за М. К. М. и 1/12 ид. част за В. Б. С. и да бъде осъдена ответницата В. С. Б. да им предаде владението върху този имот.

Претендират присъждане на деловодните разноски.

Фактическите твърдения, на които ищците основават исковите, се свеждат до следното:

К. ИЖ, ЕГН *, Р ИЖ, ЕГН *, ГИЖ, ЕГН * и Е. И К, ЕГН * са братя и сестри и имат общ наследодател - ИГЖ, поч. ****г. (удостоверение за наследници № 048/22.10.1995 г.).

Съгласно Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по давностно владение № 75, том 17, дело № 72/03.03.1972 г. на РСС и Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по регулация № 3, том 24, дело **** г. на РСС, К. ИЖи Р ИЖ са били собственици при равни права на дворно място цялото с площ 725 кв.м., което съставлява парцел**** по регулационния план на с. Ч, общинаС, при граници на парцела: от север държавно шосе, от изток междуселско шосе, от

юг дворно място собственост на читалището в с. Ч и от запад междуселско шосе. Видно от тези нотариални актове по силата на дворищната регулация към имот пл. №****, кв. ***са предадени 127 кв.м. от поземлен имот пл. № ****и 110 кв.м. от поземлен имот пл. № *** кв. ***. След заплащане на дължимите суми по протокол за оценка от 12.02.1975 г. и снабдяване с нотариален акт, предадените към парцел****, кв. 17 части от имоти пл. № ***и пл. № *** са завзети и парцелът е ограден с трайна оґР. С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № ***, дело № 282/16.09.1976 г. на РСС К. ИЖи Р ИЖ са дарили на брат си и сестра си ГИЖ и Е. И К, при равни права 1/2 идеална част от парцел IX /девети/, планоснимачен номер**** /двеста петдесет и девет/ в кв. 17 /седемнадесет/ по регулационния план на С. общинаС. Като собственици при равни права (по 1/4 ид. част) на парцел**** в кв. 17 по регулационния план на с.Ч (скица №766/01.09.1993 г.) К. ИЖ, Р ИЖ, Е. И К и ГИЖ са построили в имота четриетажна масивна вилна сґР с таван (РС № 221/19.07.1976 г. и протокол за дадена Сна линия №119/27.07.1976 г., РС № 149/11.06.1984 г., удостоверение по чл. 202 от ЗУТ № 435/07.03.2006 г.). В последствие с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 139, том 5, рег. № 7101, дело № 783/18.12.2006 г. на МК - нотариус с рег.№**** по регистъра на НК, вписан в Службата по вписванияС с вх. № 4260/18.12.2006 г. акт № 181, том 15, дело № 3425/18.12.2006 г. ГИЖ и съпругата му К К. Ж са продали на Д Н Д, ЕГН * и И Н Д, ЕГН * притежаваните от тях самостоятелни обекти от тази вилна сґР, ведно с тяхната 1/4 идеална част от урегулиран поземлен имот**** (девети, отреден за имот двеста петдесет и девети/ целият е площ от 725 кв.м., с уредени регулационни сметки, находящ се в квартал 17 /седемнадесет/ по действащия устройствен план на с. Ч, общинаС. Така съгласно описаните документи за собственост, на основание давностно владение, приложен план за регулация, дарение, наследство и покупко - продажба, като собственици на УПИ****, кв. 17 по ПУП на с. Ч, общинаС (образувано от ПИ № **** и частите от ПИ № 81520.501.***с площ 127 кв.м. и № ****с площ 110 кв.м. по КККР на с. Ч), които попадат в УПИ****, кв.17, се легитимират наследниците на К. ИЖ, съгласно удостоверение за наследници № 77 НЕТ-152/25.09.2018 г., наследниците на Е. И К, съгласно удостоверение за наследници № НЕТ-Ц1138/25.09.2018 г., наследниците на Р ИЖ, съгласно удостоверение за наследници № ДЛ009090/14.08.2018 г., Д Н Дамянова и И Н Д. Първият ищец М. К. М., като наследник на К. ИЖ, поч. на ** г. (удостоверение за наследници № 77 НЕТ-152/25.09.2018 г.), е собственик на 1/8 ид.част от описания по-горе имот. Вторият ищец В. Б. С., като наследник на Е. И К, поч. на *** г. (удостоверение за наследници № НЕТ-Ц1138/25.09.2018 г.) е собственик на 1/12 ид.част от описания по-горе имот. По одобрената със Заповед № РД-18-52/27.08.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК - София кадастралната карта и кадастрални регистри на С. общинаС, границите на имот пл. №****, кв. 17 (сега ПИ с идентификатор №****) не са заснети по регулационните граници, съгласно приложения дворишно - регулационен план, а по начина, посочен в отменения кадастрален план на с. Ч (скица на ПИ 501.259 от СГККС с нанесена регулация № 15-538936-01.08.2018 г.). По същия стар план са нанесени и границите на имоти пл. № *** (ПИ с идентификатор 81520.501.256) и пл. № *** (ПИ с идентификатор ****). Въпреки това до лятото на 2018 г. никой не е оспорвал владението и правата на собственост на ишците върху ПИ **** и частите от ПИ 81520.501.***и ****, които попадат в УПИ****, кв. 17, съгласно материализираните на място граници на УПИ. През месец септември 2018 г. ответницата В. С. Б. премахнала част от оґРта на имота им и разтоварила в него камъни, след което заравнила терена. Заявено било, че е закупила имот с идентификатор ****и не следва да се съобразява е представените от тях документи за собственост. След извършена проверка ишците са установили, че на основание нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 172, том 1, рег. № 2737, дело № 138/13.07.2012 г. на АШ - нотариус с рег. № 613 по регистъра на НК, вписан в Службата по вписванияС с вх. № 1233/13.07.2012 г. акт № 96, том 4, дело № 730/2012 г., стр. 19298 и нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 178, том 2, рег. № 6055, дело № 327/10.09.2018 г. на АШ - нотариус с рег. № 613 по регистъра на НК, вписан в Службата по вписванияС с вх. № 2083/10.09.2018 г. акт № 50, том 6, дело № 901/2018 г., стр. 19298 ответницата В. С. Б., с ЕГН * е закупила поземлен имот с идентификатор ****, с площ от 305 кв.м. по КККР на с. Ч, при съседни: 81520.501.9016, 81520.501.256, **** и ****, който имот е идентичен с имот пл. № ***, кв.17 по плана на с.Ч. Считат, че е налице спор за материално право, тъй като ответницата неоснователно претендира да е собственик на реално обособена част с площ от 110 кв.м. от поземлен имот с идентификатор ****(целият с площ от 305 кв.м.), която площ е предадена по силата дворишно регулационния план на с. Ч към имот пл. №****, образуващ УПИ****, кв.17. В първото съдебно заседание въвеждат възражение за нищожност на извършената продажба с нотариален акт за продажба на недвижим имот № 170/2012 г., представен от ответницата Б., поради противоречие със закона. В срока по чл. 131 ГПК ответниците депозират отговори.

Ответниците К. М., Е. Р. и Р. Б. признават иска с правно основание чл. 54, ал. 2 ЗКИР и правят искане делото да се води в тяхно отсъствие. Молят разноските да бъдат възложени на ищците, тъй като с поведението си не са станали причина за водене на делото.

Ответницата В. Б. оспорва предявените иски, като счита за недопустим иска по чл. 54, ал. 2 ЗКИР и двата иска за неоснователни. Съдът счита изложеното възражение за недопустимост на първия иск за възражение по съществото на спора и ще се произнесе по него със съдебното решение. Възраженията за неоснователност на исковите се свеждат до следното: Оспорва твърдението, че ищците са владели процесните 110 кв.м. за периода от 2012 г. до настоящия момент. Още при закупуването на имота и огледа на място е било видно, че имотът, който се купува, не се ползва. Бил обрасъл с трева и бурени, които ответницата и нейният баща са изчистили. Между закупения от ответницата имот и имота на ищците е налице трайна материализирана граница, представляващ зид, който в общи линии съвпада с имотната граница по одобрената КККР на с. Ч между имотите на страните. Оспорва твърдението, че ищците след заплащане на сметки по регулация през 1976 г. са завзели имота и са го владели. Ищците не са демонстрирали и собственически права върху този имот. Видно от Нотариален акт за признаване право на собственост върху недвижим имот № 112, том 1, дело № 107/2017 г., преди покупко-продажбата процесният имот е ползван от първите трима ответници и други техни роднини. Одобрената кадастрална карта е влязла в сила преди повече от 9 години и тази спорна част винаги е била част от закупения имот, без претенция от страна на ищците. Посоченото е косвено доказателство за липса на намерение у ищците да своят процесния имот.

Оспорва твърдението, че е премахвала оГР в имота, защото такава оГР на място е нямало. Поддържа твърдение, че е придобила процесния имот **** по КККР на с. Ч по силата на покупко-продажби, от които 1/2 ид. част е придобила по силата на нот. акт. №172, том 1, дело №138/2012 г. от продавачите – първите трима ответници и останалата 1/2 ид. част по силата на нот. акт №178, том 2, дело №327/25018 г. от продавача МАБ. Признава факта, че владее процесната квадратура с площ от 110 кв.м., която е част от поземлен имот с идентификатор ****, от момента на закупуване на този имот е извършвала подобрения в имота (в това число заравняване, отводняване и други). Възлагала е изготвянето на проекти за бъдещо Сство и проект за изменение на ПУП.

Твърди, че е придобила процесната квадратура като част от ПИ с идентификатор **** и въз основа на давностно владение, изтекло в периода от 2012 до 2018 година, което владение продължава и до настоящия момент, като при условията на чл. 82 от Закона за собствеността към своето владение, ответницата е присъединила и владението на своите праводатели М АБ и С ГБ както и към владението, осъществявано преди това от първите трима ответници по делото. Изтеклото в нейна полза давностно владение е повече от 5 години, поради което и на основание чл. 79, предложение второ от ЗС, тя е придобила собствеността върху процесния имот на основание посочения придобивен способ, дори и в случай, че продавачите не са били собственици на продадения имот. Ответницата е добросъвестен владеец - купувач по смисъла на посочената разпоредба.

В съдебно заседание ищците не се явяват, за тях адв. К. и адв. Р. поддържат предявените иски и молят да бъдат уважен по съображенията изложени в исковата молба и в пledoарията, както и в писмената защита, претендират присъждане на деловодните разноски.

За ответницата В. Б. адв. Н. моли исковите да бъдат отхвърлени по съображенията, изложени в отговора на исковата молба, в пledoарията и в писмената защита.

След като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, Съдът установи от фактическа и правна страна следното:

Съгласно удостоверение за наследници № 048/22.10.1995 г. ИГЖ – бивш жител на с. Ч е имал общо шест деца. Към момента на смъртта му на **** г. и е наследен от внуците му КДК и Р. ДВ – дъщери на починалата през 1940 г. негова дъщеря Ш И М; сина му ГИЖ; дъщеря му Е. И С. /К/, починала през 1992 г. и наследена от синовете му С /С/ С Св и ИС Св; дъщерите М И Ти Р И Жа и сина му К. И Ж. Така безспорно се установи, че К. ИЖ, ЕГН *, Р ИЖ, ЕГН *, ГИЖ, ЕГН * и Е. И К, ЕГН * са братя и сестри.

Според представените на л. 8-10 удостоверения за наследници К. И Ж е починал на 01.05.2007 г. и е наследен от двете му дъщери Р К. ФС и М К. М.. Е. И К е починала на 20.12.1992 г. и е наследена от синовете й И ССв и С С Св, който е починал през 2009 г. и е наследен от съпругата му ВБ. С. и децата му С Св Св и Е. Н С..

Р И Жа е починала на 29.12.2000 г. и е наследена от двете й дъщери МБР – М и АДЙ, починала през 2002 г. и наследена от дъщерите й ВВИ и РВЗ.

Съгласно Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по давностно владение № ***, дело № 72/03.03.1972 г. на РСС К. ИЖИ Р И Ж са признати за собственици по давностно владение на застроено и незастроено дворно място от 470 кв.м., представляващо имот планоснимачен номер **** /двеста петдесет и девет/, за което е отреден парцел IX-259, кв. 17 по регулационния план на с. Ч, общ.С, ведно със застроената в парцела двуетажна жилищна сГР, при граници: улици, път, К. Г, н-ци

на ВЖ.

С Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по регулация № 3, том XXIV, дело № 4/26.01.1976 г. на РСС, К. ИЖи Р ИЖ са признати за собственици по силата на дворишна регулация на празно дворно място от имот пл. № 256, кв. 17 от 127 кв.м. и от имот пл. № ***, кв. 17 от 110 кв.м., при граници: от запад – път и от изток път по плана на с. Ч, придадени към собствения им парцел IX-259, кв. 17. Стойността на придадените места е 237 лв., която сума е внесена с вносни бележки № 1269 и 1270 от 29.03.1975 г. в Банка ДСК.

По силата на Нотариален акт за дарение на недвижим имот № *** дело № 282/16.09.1976 г. на РСС К. ИЖи Р ИЖ са дарили на брат си и сестра си ГИЖ и Е. И К, при равни права 1/2 идеална част от дворно място, цялото с площ 725 кв.м., съставляващо парцел IX /девети/, планоснимачен номер**** /двеста петдесет и девет/ в кв. 17 /седемнадесет/ по регулационния план на с. Ч, общинаС, при граници на парцела: от север - държавно шосе, от изток – междуселско шосе без изход, от юг – дворно място, собственост на читалището на с. Ч и от запад – междуселско шосе.

При това положение към 16.09.1976 г. четиримата братя и сестри са притежавали по 1/4 идеална част от дворното място с площ 725 кв.м., съставляващо парцел IX-259, в кв. 17 по регулационния план на с. Ч.

На л. 193 се съдържа протоколът на комисията по чл. 85 ППЗПИНМ от 12.02.1975 г., с който са оценени предаваемите части към парцел IX-259, ведно с дърветата в тях. Представена е и обяснителната записка – л. 194 и скицата /л. 195/, изготвена във връзка с изменението на регулацията. На скицата е видно, че предаваемата част от имот *** към парцел IX-259 е с начупена линия.

Съгласно удостоверение № 83/29.10.2019 г. на ДСИ при СмРС /л. 191/, в службата на съда било образувано изп.д. № 246/1994 г. с възискатели ГИЖ и Р Жа срещу длъжниците Народно читалище с. Ч, К. М. и Х Г. Делото е било образувано на 18.03.1994 г. с предмет на изпълнение въвод във владение въз основа на Нотариален акт, издаден по нот.дело № 4/1976 г. на СмРС. Изпълнителните действия са извършени и делото е прекратено на 03.10.1994 г.. Делото е архивирано и унищожено.

Г И Ж е декларирал през 1998 г. 1/2 ид.част от земя - 180 кв.м. и сГР - 52 кв.м.застроена площ в с. Ч, като е декларирал имот с кад. №****, кв. 17, парцел *** по плана на селото от 1965 г. въз основа на нотариалния акт за дарение на недвижим имот № *** дело № 282/16.09.1976 г.

Няма спор и видно от Сно разрешение № 221/19.07.1976 г., протокол за дадена Сна линия № 119/27.07.1976 г., разрешение за строеж № 149/11.06.1984 г., удостоверение по чл. 202 от ЗУТ № 435/07.03.2006 г., четиримата съсобственици са построили в парцела четириетажна масивна вилна сГР с таван, със застроена площ 68,46 кв.м. и пристройка към нея от източната страна със застроена площ 35,17 кв.м..

В последствие с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 139, том V, рег. № 7101, дело № 783/18.12.2006 г. на МК - нотариус с рег. № *** по регистъра на НК, вписан в Службата по вписванияС с вх. № 4260/18.12.2006 г. акт № 181, том XV, дело № 3425/18.12.2006 г. ГИЖ и съпругата му К К. Жса продали на Д Н Д, ЕГН * и И Н Д, ЕГН * притежаваните от тях самостоятелни обекти от тази вилна сГР, ведно с 1/4 ид.части от общите части на сГРта и ведно с 1/4 идеална част от урегулиран поземлен имот IX-259, целият с площ 725 кв.м., **с уредени регулационни сметки**, находящ се в квартал 17 /седемнадесет/ по действащия устройствен план на с. Ч, общинаС.

След смъртта на Е. К /С./, нейните синове С /С / и И са придобили по 1/2 ид.част от притежаваната от тяхната майка 1/4 ид.част от УПИ IX-259, или всеки от тях е придобил по 1/8 ид.част, а ищцата В. С. – съпруга на С /С/ е придобила част равна на частта на двете ѝ деца или 1/24 ид.част от УПИ IX-259.

След смъртта на К. Ж, неговите дъщери също са придобили по 1/2 ид.част от притежаваната от техния баща 1/4 ид.част от УПИ IX-259, или всяка от тях или ищцата М. М. е придобила 1/8 ид.част от същия УПИ.

Така ищцата В. С. се легитимира като собственик на 1/24 ид.част от УПИ IX-259, кв. 17 от РП на с. Ч на основание наследство от Е. К, а М. М. се легитимира като собственик на 1/8 ид.част от УПИ IX-259, кв. 17 от РП на с. Ч на основание наследство от К. Жайгеров.

Видно от протокола за въвод във владение по изп.д. № 246/1994 г. по описа на СИС при СмРС /л. 155 и 156/ от 08.04.1994 г., водено срещу К. Р. М., възискателите К. и Р Ж са били въведени във владение на 127 кв.м. от имот *** в кв. 17 по плана на с. Ч и на 110 кв.м. от имот *** в кв. 17 по плана на селото. Вещото лице С очертало парцелната граница и поставило 5 бр. дървени колчета.

От друга страна с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 172, том I, рег. № 2737, дело № 138/13.07.2012 г. на АШ - нотариус с рег. № 613 по регистъра на НК, вписан в Службата по вписванияС с вх. № 1233/13.07.2012 г. акт № 96, том IV, дело № 730/2012 г., стр. 19298, ответниците К. Р. М., Е. Р. Р. и Р. Р. Б. са продали на купувачите В. С. Б. и М А Б при равни права за двете незастроен поземлен имот с идентификатор ****с площ от 305 кв.м.по КККР на с. Ч, одобрени със

заповед № РД -18-52/27.08.2010 г. на ИД АГКК, при граници и съседни имоти с идентификатори ****, **, **** и ****, който имот е идентичен с имот пл. № **, кв. 17 по плана на с. Ч, съгласно скицата № 10867/21.06.2012 г., издаден от СГКК-Смолян.

Видно от документите, съдържащи се в нотариалната преписка по нот.дело № 138/2012 на нотариус Ш, продавачите са придобили продадения имот на основание Нотариален акт за признаване право на собственост върху недвижим имот № 112, том I, рег. № 1595, дело № 107/2007 г. на нотариус А С с рег. № 366 РНК, с който всички наследници на К. Георгиев Ж – бивш жител на с. Ч, починал на ** г. са признати за собственици по наследство и давностно владение, при квоти, определени по реда на ЗН и по силата на договор за дарение, обективизиран в Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 15, том I, рег. № 2837, дело № 203/2007 г. на нотариус А С Ч. който притежаващите общо 4/5 идеални части от имота наследници на К. Ж са прехвърлили собствеността им Ч. дарение на притежаващите останалите общо 1/5 ид.част от имота наследници.

Р. Р. Б. е декларирала през 2007 г. 1/3 ид.част от имот пл. № ** по КП на с. Ч от 1965 г., целият с площ 310 кв.м. въз основа на нотариалния акт за дарение № 15/2007 г.

През 2014 г. М Б е декларирала придобитата от нея част от имота с нотариалния акт № 172/2012 г..

С последващ нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 178, том II, рег. № 6055, дело № 327/10.09.2018 г. на АШ - нотариус с рег. № 613 по регистъра на НК, вписан в Службата по вписвания С с вх. № 2083/10.09.2018 г. акт № 50, том VI, дело № 901/2018 г., стр. 19298, ответницата М А Б и С Г Б са продали на В. С. Б. собствената им 1/2 ид.част, придобита в режим на СИО, от поземлен имот с идентификатор ****с площ от 305 кв.м.по КККР на с. Ч.

По силата на описаните два договора за покупко-продажба ответницата В. С. Б. се легитимира като собственик на целия поземлен имот с идентификатор ****, с площ от 305 кв.м.по КККР на с. Ч.

Съгласно заключението, изготвено по СТЕ, на представената на лист 19 от делото скица № 15-538936-01.08.2018 год., изд. от СГКК-Смолян, поземлен имот с идентификатор **** е с площ от **552 кв.м.** върху която в Община-Смолян са нанесли парцел IX-259 в кв. 17 по плана на с. Ч от 1965 год., частично изменен със Заповед № 94/10.05.1975 год. на ОНС-Смолян. Справката в Община-С показва, че въпросната заповед не касае процесния парцел. Приложената към заключението скица № 4 е копие от графичната част към заповедта. Освен това не е точно копие от скицата към заповедта от 1972 год. При съпоставката на скица № 4 и скица № 5 ясно се вижда разликата в изчертаването на южната граница на парцел IX-259, която върху скица № 4 е начупена линия, а върху скица № 5 е заоблена линия. Придаваемата част от имот план. № ** към парцел IX-259 по скица № 4 графично определена е **136 кв.м.**

На лист 17 от делото е представена скица № 15-25934-15.01.2019 год. изд. от СГКК-Смолян, на поземлен имот с идентификатор **** с посочена площ **598 кв.м.** –различна от тази по скицата на л. 19.

Със Заповед № 18-9450-05.11.2018 год. на Началника на СГКК е одобрено изменение на КК на с. Ч, при което границата между поземлени имоти с идентификатори **** и 81520.501.***минава по южната граница на парцел IX-259, както е на скица № 15-538936-01.08.2018 год. /л. 19/.

На приложената скица № 5, която е копие от графичната част към Заповед № 140/29.09.1972 год. на ОНС, е видно регулационното положение на имоти план. №№****, ***и ** преди и след изменението на плана на с.Ч от 1965 год.

За имот план. №**** е отреден парцел IX-259, към който се придават части от имоти план. №№ **и **. Друга част от имота е включена в улична регулация.

Една част от имот план № ** се придава към парцел IX-259, а други са включени в парцел за озеленяване и улична регулация.

Една част от имот план. № **се придава към парцел IX-259, а други са включени в парцел за озеленяване и улична регулация.

В разписната книга към плана от 1965 год. имот план. №**** е записан като собственост на И Г ДЖ, имот план. № ** на н-ци на К. ДЖ и имот план. № **на К. М Г.

На приложената скица № 3 с **черен цвят** са показани поземлени имоти с идентификатори ****, ****и ***.***по КК на с. Ч от 2010 год., а със **сив цвят** имоти план. №№****, *** и ***по кадастралния план на селото от 1965 год. Поради по-ниската точност, с която е изработен кадастралния план и деформациите в резултат на дългогодишната му употреба правят не особено коректни резултатите от съвместяването му с кадастралната карта. Въпреки това може да се каже че ПИ с идентификатори *** и ***.***по КК са идентични (непълна идентичност) с имоти план. №№**** и 256, а ПИ с идентификатор ****е идентичен с имот план. № ** в рамките на графичната точност.

Съгласно представения нот.акт № 3, том XXIV, дело № 4/1976 год. на СМРС /лист 12 на делото/, К. ИЖИ Р ИЖ са признати за собственици на 127 кв.м.от имот план. № **и 110 кв.м. от имот план. № ** в кв. 17, придобити по силата на дворищна регулация към собствения им парцел IX-259 в кв. 17 по плана на с. Ч. При съставянето на акта са представени документи, в т.ч. протокол от 12.11.1975 год.

за извършена оценка и вносни бележки №№ 1269 и 1270 от 29.03.1975 год. на ДСК-Смолян. Към делото няма представени доказателства относно тяхното предаване на новите собственици.

В съдебно заседание ВЛ инж. М. допълва, че планът на с. Ч е един – кадастрален и регулационен от 1965 г.. Промяната на регулацията през 1972 г. засяга парцел IX-259. Северозападната граница е минавала по подпорна стена, която отпада и границата минава в източната страна на дъгата. Южната граница също отпада и минава в югоизточна посока с овална форма. По заповедта от 1975 г. няма изменение на границите на парцел IX-259. При изчисление на придаваемата площ от имот *** към парцел IX-259 установил, че по скицата от 1972 г. тя е 110 кв.м., а по скицата от 1975 г. е 136 кв. м., повече от уредената площ по заповедта от 1972 г.. Тази разлика се явява не само от дъгата в югоизточната част на парцела с парцела за озеленяване, но и от стълбището, което не е реализирано. На скица № 1 към заключението, с т. 1 е означена пресечната точка между имоти ***, ***и**** с промяната на границата. Първоначално границата в картата между имоти**** и ***минава по фасадата на сГРта в южната страна на имот****, извършена е поправка в кадастралната карта между имоти**** и 256, като парцелната граница /югоизточната граница/ на парцел IX-259, съгласно изменението по заповедта от 1975 г.. на скица № 2 е нанесена овалната форма на границата и така координатите на т. 1 от първата скица не съвпадат с координатите на т. 7 от втората и площта по скица № 2 е 110 кв.м., а тази по скица 1 е 136 кв.м., като заповедта за частично изменение от 1975 г. не касае границата на парцел IX-259. Според вещото лице действащата регулация е тази от 1972, а не тази от 1975 г.. На скицата на л. 42 от делото в оранжев цвят е повдигнато по плана с изменението от 1975 г.. ОГР между имоти**** и *** няма. Границите между имоти *** и ***е бряг. Аналогично стои и въпросът с границата на парцел IX-259 в югозападна посока. По плана от 1965 г. трите граници на имот**** със съседните са брегова и са отразени в плана. Каменният зид на границата между имоти**** и *** съвпада с имотната граница, той е стар, сух каменен зид от т. 4 до югозападния ъгъл на къщата Северозападната граница по кадастралния план и по кадастралната карта съвпада. По границата между имоти *** и ***този зид продължава до ъгъла на къщата, но не може да се каже, че е поставен на брега по плана от 1965 г..

Съдът кредитира заключението по СТЕ като обективно и компетентно изготвено, същото не е оспорено от страните.

Коментираното в заключението изменение на плана от 2018 г. е въз основа ан проекта Изменение ПУП на УПИ IX-259 и УПИ за озеленяване в кв. 15 по плана на с. Ч за имот с идентификатор ****, изработен по възлагане на МБ В. Б. /л. 161 -174/

Ответникът К. М. в съдебно заседание дава обяснение, че мястото на неговия дядо К. Ж е било около 450 кв.м. и от него трябвало да бъдат придадени към имота на братовчедите им около 100 кв. м.. За целта през 1994 -1996 г. били набити колчета. След спечелване на делото срещу Чолакови продължил да ползва целия парцел като зеленчукова градина, заедно с тези 100 кв.м. Естествената граница между имота на дядо му и на Ч е била сух зид, построен от дядо му, но след като те продали имота, булдозер унищожил част от този зид. Освен стария зид, твърди, че между тях, М и Ж е нямало друга ОГР.

От показанията на свид. Ксе установява, че между имотите *** и**** е имало ОГР от мрежа, която смята, че не е опирала в ъгъла на къщата. Не му е направило впечатление Ж да обработват имота. Твърди, че стълбището на скицата не е реализирано. На северозапад е подпорната стена на улицата по главния път заС. На изток имотът граничи с асфалтиран черен път и на юг граничи с К. На запад е подпорната стена и пътят към долната махала. СБ /баща на ответницата В. Б./ с багер струпал камъни преди две години.

Според показанията на свид. В Имотът е на рода Ж, в него е построена къща. От 1975 г. мястото се стопанисва от Ж. Около мястото има оградна мрежа. Целият имот на Ж бил ограден. В самия имот имало и градина. От долната страна бил празен. От горната страна е пътя, стълби от спирката надолу и от страната на училището граничи с имот на К. Сега терена е заравнен, струпани са камъни преди две-три години. Ж си идват в къщата, поддържат имота – и възрастните и младите.

Свидетелката Р също твърди, че имотът на Ж е около 500 кв.м. и те си ходят през лятото. Преди 15 години КЖа – съпруга на Г преди 15 години ползвала градинката под терасата като го засявала и свидетелката ѝ помагала. След като вече не можела, го предоставила на същата свидетелка да го ползва. От три години не го ползва, тъй като СБ ѝ казал да го остави. ОГР имало от страна на пътя и на К. На границата с Б нямало ОГР и сега няма. Има стар зид на мястото. Не му е известно Ж да са спорили с Б или с М.

Свидетелката М твърди, че след 2000 г. имотът е продадена на Б и оттогава той го ползва, чисти, заравнил, струпал камъни под ъгъла на къщата. Потвърждава, че свид. Р е ползвала част от мястото, намиращо се под терасата на къщата, в продължение на много години. Преди продажбата на техния имот, между него и имота на Ж имало дувар, който не е разрушен. Ч махнал оградите между имота му и този на Ж.

Наследниците на Е. К - Илия, В., С и Е. са декларирали през 1997 г. притежаваните от тях по наследство ид.части от земята и сГРта. Наследниците на К. Ж – Р и М. също са декларирали притежаваните от тях по наследство части от земята и сГРта, след неговата смърт.

Предявените иски за кадастрална грешка по реда на чл. 54, ал. 2 ЗКИР са процесуално допустими, водени между надлежно легитимирани страни от ищците, които търсят съдебна защита на правото си на собственост поради твърдяното от тях неправилно отразяване в КККР на с. Ч в имота на ответниците на част от придобитите от тях 110 кв.м. по наследство, регулация и давност.

Исковете са установителни, произтичат от правото на собственост на ищците и имат за предмет да се установи към един минал момент, в случая към момента на одобряване на КККР на с. Ч през 2010 г., че е допусната грешка в кадастралната карта и кадастралните регистри, състояща се в неправилно заснемане и неточно отразяване на границата между поземлени имоти с идентификатор **** и ****, като придадената площ по регулация от 110 кв.м. неправилно е заснета в рамките на поземлен имот с идентификатор ****, вместо в имот с идентификатор ****.

Породеният спор за материално право ищците имат право да насочат както срещу настоящият приобретател на спорната част – ответницата В. Б., така и срещу нейните праводатели. В този смисъл е разрешението на т. 3б от ТР № 4/2014 г. на ОСГК на ВКС, че действителният собственик на един имот има правен интерес да установи правото си на собственост и срещу праводателя на ответника, като наличието на правен интерес се обосновава с това, че както когато се снабдява с нотариален акт за собственост по давност, така и когато се разпорежда с чуждия имот ответникът на практика оспорва правата на ищеца. В този случай ищецът има правен интерес да предяви иска за собственост както спрямо последният приобретател на имота, така и срещу неговия праводател, независимо, че последният се е разпоредил с имота преди подаване на исковата молба. Ето защо е неоснователно възражението на ответниците за недопустимост на исковете срещу първите трима от тях.

Спорната част ищците са означили на скицата на л. 42 с оранжев цвят.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 1, т. 3 ЗТСУ отм. влезлите в сила за СНИ и регулационни планове, планове по вертикалното планиране, кварталноза СНИ и силуетни планове могат да се изменят когато планът не осигурява възможност за целесъобразно застрояване по действащите СНИ и технически правила, норми и нормативи във връзка с архитектурно-градоустройствените изисквания. В чл. 33, ал. 2 ЗТСУ е предвидено, че при изменение на дворищнорегулационен план на основанията, посочени в т. 1 или 3 на предходния член, парцелните граници се приемат за имотни граници, ако до деня на откриване на производството за изменението придадените имоти са били заети по законния ред или дължимото за тях обезщетение е било изплатено при условията, посочени в правилника за приложение на този закон.

В настоящия случай изменението на регулационния план на с. Ч от 1965 г. е изменен частично със Заповед № 94/10.05.1975 год. на ОНС-Смолян именно на основание чл. 32, ал. 1, т. 3 ЗТСУ, за да се осигурят необходимите технически стандарти за построяването на вилната сГР от наследниците на ИЖ – К., Р, Георги Ж и Е. К, като от съседните имоти с пл. №№ **** и *** са придадени съответно площи от 127 кв.м. и 110 кв.м. към имот пл. №****.

Съгласно чл. 110, ал. 1 ЗТСУ недвижимите имоти (местата със сградите, постройките, съоръженията, трайните насаждения и другите подобрения в тях), придадени към парцели на други физически или юридически лица, се смятат за отчуждени от деня на влизане в сила на дворищнорегулационния план.

Според чл. 114, ал. 1 ЗТСУ недвижимите имоти, придадени по дворищнорегулационния план, се заемат след обезщетяване на правоимащия съгласно правилата на този закон и правилника за неговото приложение.

В случая безспорно се установи заплащането на обезщетението от страна на К. ИЖи Р ИЖ на стойността на придадените места с вносни бележки № 1269 и 1270 от 29.03.1975 г. в Банка ДСК – факт установен от извършената проверка от ВЛ по назначената СТЕ по преписката, образувана във връзка с изменението на плана.

В последствие поради породените спорове между собствениците на имоти ***и *** от една страна и тези на имот**** се е стигнало до въвод във владение на К. ИЖи Р Ж на придадената част от 110 кв. м. от съдия изпълнител с протокола за въвод във владение от 08.04.1994 г. срещу К. Р. М. – единият от наследниците на К. Ж, който е посочен като собственик на имот пл. № *** в разписния списък към плана на селото от 1965 г.. Този факт е признат от самия ответник К. М.. Този факт е и определящ за признанието на иска за кадастрална грешка от страна на първите трима ответници.

Ето защо към момента на въвода - 08.04.1994 г. планът следва да се счита за приложен, а собствениците на имот**** към същия момент – , Р и К. Ж и наследниците на починалата през 1992 г. Е. К – С /С/ и И Сви са станали собственици на придаваемата част от имот № *** с площ от 110 кв.м..

От този момент като собственици те са започнали да упражняват правото си на собственост върху спорната част от имота, включващо право на владение, право на ползване и право на разпореждане.

Безспорно се установи от разпита на свидетелите Р, М и В, че Ж – възрастните и младите си поддържат имота през лятото, чистят го. Нещо повече показанията на свид. Р са последователни и подкрепени с показанията на свид. М, че в продължение на години е помагала на Катя Жа – съпругата на Георги да засяват тази част от имота, попадаща под терасата на вилната сГР на ищците, а след това сама е продължила да я обработва до преди три години, когато СБ ѝ казал повече да не го прави. Нещо повече, тя допълва, че освен Ж, други хора не е виждала в имота. Съдът кредитира показанията на тези свидетели, тъй като са еднопосочни и взаимосвързани. Освен това свид. Р целогодишно живее в селото, а свид. В редовно ходи в селото.

При това положение от 1994 г. в полза на ищците е изтекла не само кратката 5- годишна давност на добросъвестни владетели по чл. 79, ал. 2 ЗС, каквито те са, но и 10- годишната давност по ал. 1. Владението им е било явно, необезпокоявано и непрекъснато.

Освен това правото на собственост не може да бъде загубено поради неосъществяването му. Колкото и дълго време собственикът фактически с конкретни действия да не е упражнявал правото си на собственост, ако то не е придобито от друго лице по предвидените в закона способи – чл. 77 ЗС, той не го е загубил.

В случая ответниците М., Р. и Б. не са били собственици на спорната част от имот пл. № ***, тъй като по силата на приложената регулация и на отчуждителното действие на изменението на регулационния план от 1972 г. същата част е придобита от ищците. По същия начин ответницата Б. не е могла да придобие спорната част от имота въз основа на двете покупки - продажби от 2012 г. и от 2018 г., тъй като нейните праводатели – първите трима ответници и Б също не са били собственици на същата спорна част. Ето защо тези две прехвърлителни сделки не са породили правен ефект и с тях не е осъществен трансплативният ефект за правото на собственост по отношение на спорните 110 кв.м., като ответницата Б. не е могла да придобие спорните 110 кв. м. Ч. тях.

Възражението на ищците за нищожност на нотариалния акт за продажба на недвижим имот № 170/2012 г., поради противоречие със закона е неоснователно. В случая не се касае за приложение на чл. 199 ЗУТ, както и на хипотеза на придобиване Ч. сделка на реална част от имот по чл. 200 ЗУТ. Съгласно заключението на вещото лице, спорната част от имот пл. № ***, с площ от 110 кв.м., която е придадена към парцел IX-259 със заповедта за изменение на РП от 1972 г. е повдигната в сив цвят на комбинирана скица № 2 към заключението по СТЕ. Именно на тази част от имот пл. № *** ищците са собственици по наследство и регулация, в посочените по-горе квоти, съответно 1/24 ид.част за В. С. и 1/8 ид.част за М. М..

Неправилно тази част от имота не е включена в площта на имот с идентификатор ****, а е включена като част от имот с идентификатор **** по КККР на с. Ч при одобрението на КККР през 2010 г..

В мотивите на ТР № 8/2014 от 23.02.2016 г. по тълк.д. № 8/2014 г. на ОСГК на ВКС е прието, че „Грешното заснемане в кадастралната карта на границите на един недвижим имот не води до промяна на правото на собственост върху грешно заснетата част от имота, защото кадастралната карта няма вещно-прехвърлително действие. В производството по иск за собственост с предмет реална част от урегулиран поземлен имот, която поради непълнота или грешка в плана е заснета като част от съседен имот, съдът изследва наличието на непълнота или грешка в одобрената кадастрална карта и съответно отразява това в диспозитива на решението си. Законът за кадастъра и имотния регистър определя кадастъра като съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, както и за правото на собственост и другите вещни права върху недвижимите имоти и техните носители. Документирането на данните се извършва Ч. създаване на кадастрални карти и кадастрални регистри, чийто обхват и съдържание са подробно уредени в ЗКИР и в Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждаване, изменение или погасяване на правото. Разпоредбата на пар. 1, т. 16 от ДР на ЗКИР /нова -ДВ, бр. 49 от 2014 г./ определя непълнотите или грешките в кадастралната карта като „несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри”. Когато непълнотите или грешките на основните данни в кадастралната карта или кадастралния регистър са свързани със спор за материално право, те се отстраняват след решаване на спора по съдебен ред съгласно чл. 53, ал. 2, изр. 2 ЗКИР

/първоначална редакция/, аналогична с действащата редакция на чл. 54, ал. 2 ЗКИР /ДВ, бр. 49 от 2014 г./ . Спорът за материално право най-често се изразява в това, че реална част от един недвижим имот е заснета към съседен имот или цял имот не е заснет като самостоятелен, а е инкорпориран в съседен имот. Искът по чл. 53, ал. 2, изр.2 ЗКИР /първоначална редакция/, идентичен с иска по чл. 54, ал. 2 ЗКИР /ДВ, бр. 49 от 2014 г./, цели да установи безспорно пространствения обхват на правото на собственост с оглед правилното му отразяване в кадастралната карта. При предявен отрицателен установителен иск тази цел не може да бъде постигната, поради което искът се определя като положителен установителен.“

Пак в същото ТР № 8/2014 е прието, че „Съгласно пар. 5, ал. 1 от ПЗР на ЗКИР регулационните линии по приложен дворищнорегулационен план се отразяват в кадастралната карта като имотни граници на поземления имот. Затова в производството по иск за собственост подлежи на изследване положението на имота по плановете, предхождащи одобряването на кадастралната карта, като се съобразява дали има прилагане на регулацията по тях, което би обусловило трансформиране на регулационните граници в имотни. От установеното следва да се направи извод дали има несъответствия между отразеното в одобрената кадастралната карта и действително притежаваното от ищеца право на собственост. Предмет на доказване по делото ще са всички последователни регулационни промени, прилагането или неприлагането на дворищнорегулационните плановете, съответно прекратяване на отчуждителното им действие, съобразно разрешенията, дадени в Тълкувателно решение № 3 от 15.07.1993 г. по гр. д. № 2/1993 г. на ОСГК на ВС и Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2011 г. по т. д. № 3/2010 г. на ОСГК на ВКС, и всички други факти, водещи до промяна на границите.

Безспорно се установи от заключението по СТЕ, че с изменението на регулационния план от 1972 г. и неговото приложение парцелната граница между УПИ IX-259 и ПИ *** е превърната в имотна. В последствие, обаче, тази граница не е възпроизведена в кадастралната карта, одобрена през 2010 г..

В случая е налице грешка в кадастралната карта, тъй като спорната част от 110 кв.м. неправилно е заснета и включена в имот с идентификатор ****, вместо в имот ****.

Исковете по чл. 54, ал. 2 ЗКИР са основателни и следват да бъдат уважени в посочените квоти, площ и граници, съобразно скицата на л. 143 от делото. Искът на В. С. е неоснователен в частта за разликата над установените 1/24 ид.части до претендираните 1/12 ид.части и в същата част следва да бъде отхвърлен.

Относно предявените ревандикационни искове:

Ответницата В. Б. признава факта, че владее спорната част от притежавания от нея урегулиран поземлен имот с идентификатор ****. Спорът се свежда до това, дали същата владее имота на годно правно основание – договора за покупко – продажба и на основание давностно владение, като към своето присъединява и владението на своите праводатели.

Безспорно се установи от събраните гласни доказателства, които в тази част са еднопосочни и безпротиворечиви, че ответницата Б. упражнява фактическа власт върху тази част от имота едва от две-три години Ч. нейния баща СБ, който е заравнил имота с багер и е струпал камъни в същата част.

Не би могло да се приеме, че след като прехвърлителката Б е декларирала през 2014 г. 1/2 ид.част от придобития от нея и ответницата Б. имот ***, то същата го е владяла в спорната част. Същото важи и за ответницата Б., която е декларирала нейната част от имота едва през 2007 г., но никога не е извършвала каквито и да е владелчески действия от този момент до момента на продажбата през 2012 г. върху спорната част.

Напротив, безспорно се установи от разпита на свидетелите Р, М и В, че Ж – възрастните и младите си поддържат имота през лятото, чистят го. Нещо повече показанията на свид. Р са последователни и подкрепени с показанията на свид. М, че в продължение на години е помагала на К Жа – съпругата на Гда засяват тази част от имота, попадаща под терасата на вилната сГР на ищците, а след това сама е продължила да я обработва до преди три години, когато СБ ѝ казал повече да не го прави. Нещо повече, тя допълва, че освен Ж, други хора не е виждала в имота. Съдът кредитира показанията на тези свидетели, тъй като са еднопосочни и взаимосвързани. Освен това свид. Р целогодишно живее в селото, а свид. В редовно ходи в селото.

При това положение

Свидетелката Р също твърди, че имотът на Ж е около 500 кв.м. и те си ходят през лятото. Преди 15 години К Жа – съпруга на Г преди 15 години ползвала градинката под терасата като го засявала и свидетелката ѝ помагала. След като вече не можела, го предоставила на същата свидетелка да го ползва. От три години не го ползва, тъй като СБ ѝ казал да го остави. ОгР имало от страна на пътя и на К. На границата с Б нямало огР и сега няма. Има стар зид на мястото. Не му е известно Ж да са спорили с Б или с М.

Свидетелката М твърди, че след 2000 г. имотът е продадена на Б и оттогава той го ползва, чисти, заравнил, струпал камъни под ъгъла на къщата. В действителност имотът *** е продадена на ответницата В. Б. – дъщеря на свид. СБ едва през 2012 – 2018 г., като както се посочи по-горе само през последните три години същият е извършил заравняване и струпване на камъни в спорната част. От сключването на двете сделки до този момент не са налице данни такива действия да са били извършвани от него или от самата ответница В. Б..

По изложените съображения исковете по чл. 108 ЗС са основателни и доказани и следва да бъдат уважени, като бъде осъдена ответницата В. Б. да предаде владението върху установените идеални части, притежавани от ишците от спорните 110 кв.м. от поземлен имот **** по плана с. Ч. Ще следва искът на В. С. да бъде отхвърлен в частта за разликата над уважената част от 1/24 ид. част до претендираната 1/12 ид. част.

Относно разноските:

И двете страни са заявили искания за присъждане на деловодните разноски.

Ишците са направили разноски в общ размер 1 065 лв., съобразно представения списък по чл. 80 ГПК, от които 100 лв. за държавна такса, 25 лв. такса за вписване на исквата молба и уточняващата такава, 150 лв. за вещо лице; 10 лв. за съдебни удостоверения, 20 лв. за издаване на скица от СГКК; 10 лв. за издаване на удостоверение за данъчна оценка, както и 750 лв. за платено адвокатско възнаграждение на един адвокат.

Ответницата В. Б. е направила разноски в общ размер 788 лв., от които 600 лв. адвокатско възнаграждение; 150 лв. за вещо лице; 10 лв. за съдебни удостоверения и 28 лв. за данъчни декларации.

С оглед изхода от спора ще следва четиримата ответници да бъдат осъдени да заплатят на ишците направените деловодни разноски в пълен размер, като 532,50 лв. следва да заплатят четиримата ответници по исковете за кадастрална грешка, а останалата сума от 532,50 лв. следва да заплати ответницата В. Б. по ревандикационните искове.

Ще следва с оглед частичното отхвърляне на исковете, водени от В. С., същата да бъде осъдена да заплати на ответницата В. Б. 197 лв. от направените деловодни разноски, пропорционално на отхвърлената част от исковете.

Мотивиран от изложените съображения Сският районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 54, ал. 2 ЗКИР, по отношение на ответниците К. Р. М., ЕГН *, от с. Ч, общ.С; Е. Р. Р., ЕГН *, от с. О, общ. БД, обл. СЗа, ул. „Т Н.“ № 26; Р. Р. Б., ЕГН *, от гр. Р, ул. „ВЛ.“ № 11, . 4, ап. 12 и В. С. Б., ЕГН *, от гр.С, ул. „С“ № 27, че към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Ч, общ.С със Заповед № РД-18-52/27.08.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК - София, М. К. М., ЕГН *, от гр.П, ул. „С“ № 12 е собственик на 1/8 ид. част, а В. Б. С., ЕГН *, от гр.П, ул. „Л“ № 33 е собственик на 1/24 ид. част от **част с площ от 110 кв.м.** от поземлен имот с идентификатор **** по КККР на с. Ч, която част с площ от 110 кв.м. е повдигната в сив цвят на комбинирана скица № 2 към заключението по съдебно-техническата експертиза /л. 143 от делото/, и е налице кадастрална грешка, тъй като същата част от 110 кв.м. не е заснета като част от имот с идентификатор ****, като **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен и недоказан иска на В. Б. С. В ЧАСТТА за разликата над установената 1/24 ид. част до претендираната 1/12 ид. част.

ОСЪЖДА В. С. Б., ЕГН *, от гр.С, ул. „С“ № 27 на основание чл. 108 ЗС да предаде на М. К. М., ЕГН *, от гр.П, ул. „С“ № 12 владението върху 1/8 ид. част от **част с площ от 110 кв.м.** от поземлен имот с идентификатор **** по КККР на с. Ч, общ.С, одобрени със Заповед № РД-18-52/27.08.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК – София, повдигната в сив цвят на комбинирана скица № 2 към заключението по съдебно-техническата експертиза /л. 143 от делото/.

ОСЪЖДА В. С. Б., ЕГН *, от гр.С, ул. „С“ № 27 на основание чл. 108 ЗС да предаде на В. Б. С., ЕГН *, от гр.П, ул. „Л“ № 33 владението върху 1/24 ид. част от **част с площ от 110 кв.м.** от поземлен имот с идентификатор **** по КККР на с. Ч, общ.С, одобрени със Заповед № РД-18-52/27.08.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК – София, повдигната в сив цвят на комбинирана скица № 2 към заключението по съдебно-техническата експертиза /л. 143 от делото/.

Комбинирана скица № 2 към заключението по съдебно-техническата експертиза, изготвена от инж. М., намираща се на л. 143 от делото, е неразделна част от настоящото решение.

ОСЪЖДА К. Р. М., ЕГН *, от с. Ч, общ.С; Е. Р. Р., ЕГН *, от с. О, общ. БД, обл. СЗа, ул. „Т Н.“ № 26; Р. Р. Б., ЕГН *, от гр. Р, ул. „ВЛ.“ № 11, . 4, ап. 12 и В. С. Б., ЕГН *, от гр.С, ул. „С“ № 27 да заплатят на М. К. М., ЕГН *, от гр.П, ул. „С“ № 12 и В. Б. С., ЕГН *, от гр.П, ул. „Л“ № 33 сумата от 532,50 лв. за деловодните разноски, направени по исковете по чл. 54, ал. 2 ЗКИР.

ОСЪЖДА В. С. Б., ЕГН *, от гр.С, ул. „С“ № 27 да заплати на М. К. М., ЕГН *, от гр.П, ул. „С“ № 12 и В. Б. С., ЕГН *, от гр.П, ул. „Л“ № 33 сумата от 532,50 лв. за деловодните разноски, направени по исковете по чл. 108 ЗС.

ОСЪЖДА В. Б. С., ЕГН *, от гр.П, ул. „Л“ № 33 да заплати на В. С. Б., ЕГН *, от гр.С, ул. „С“ № 27 сумата от 197 лв. за деловодните разноски, направени по иска по чл. 108 ЗС, пропорционално на отхвърлената част от иска.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба предСски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението да се връчи на страните, като на ищците Ч. адв. Р и адв. К., на ответницата Б. Ч. адв. Н и на останалите ответници лично.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: